

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 9578-04-22 ספקטור נ' חמי געש אגש"ח בע"מ

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט אבי סתיו

המבקשת: אירנה ספקטור

נגד

המשיבה: חמי געש אגש"ח בע"מ

הצד השלישי: קשרי תקשורת (ח.ת.ד.) בע"מ

בשם המבקשת: עו"ד אוהד שמילוביץ

בשם המשיבה: עו"ד יניב סטל

בשם הצד השלישי: עו"ד משה בן דרור

פסק דין

1. לפניי בקשה לאישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית לפי סעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 ("חוק תובענות ייצוגיות").
2. המשיבה היא חברה בע"מ המפעילה את מתחם המרחצאות "חמי געש". בבקשת האישור נטען כי המשיבה שלחה מסרונים הכוללים דברי פרסומת ללא קבלת הסכמת הנמענים מראש ובניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים) התשמ"ב-1982 ("חוק התקשורת"). לטענת המבקשת, היא קיבלה הודעה כזו ביום 25.1.2022.

בתגובתה לבקשת האישור טענה המשיבה, כי היא הקימה מועדון לקוחות בשנת 2011 אשר ההצטרפות אליו נעשתה באמצעות גלויה, שבמסגרתה אישרו המצטרפים קבלת מידע פרסומי. ניהול מועדון הלקוחות, לרבות שליחת דברי פרסומת, נעשה באמצעות חברת קשרי תקשורת (ח.ת.ד.) בע"מ ("קשרי תקשורת"), אשר המשיבה התקשרה איתה לצורך כך. מידי חודש הייתה המשיבה מעבירה לקשרי תקשורת קובץ אקסל הכולל את פרטי הקשר של כל המצטרפים, וקשרי תקשורת הייתה מטמיעה את הפרטים ברשימת התפוצה. כמו כן, כל חודש הייתה המשיבה שולחת לקשרי תקשורת את הדיוור הרלוונטי לאותו חודש, וקשרי תקשורת הייתה אחראית לשליחת המסרונים לנמענים הרלוונטיים מתוך רשימת התפוצה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 9578-04-22 ספקטור נ' חמי געש אגש"ח בע"מ

תיק חיצוני:

לטענת המשיבה, היא עמדה בכל הוראות חוק התקשורת הן בנוגע לקבלת הסכמת הלקוחות מראש והן בכל הנוגע לדרישות הצורניות של דברי הפרסומת. עוד העלתה המשיבה טענות שונות שבגינן, לשיטתה, אין למבקשת עילת תביעה אישית והיא אינה ראויה לשמש כתובעת בתובענה ייצוגית.

אשר למבקשת, לטענת המשיבה היא ביקרה במתחם בשנת 2016, וככל הנראה אז הצטרפה למועדון הלקוחות. למיטב ידיעתה, נשלחו אליה שלוש הודעות שיווקיות – שתיים בשנת 2017, והאחת ביום 25.1.2022.

3. לצד הגשת תגובתה, הגישה המשיבה, לאחר קבלת רשות, הודעת צד שלישי נגד קשרי תקשורת, בה טענה כי פרטי המבקשת לא היו ברשימת התפוצה שלה וממילא לא היו אמורים להיות ברשימת התפוצה של קשרי תקשורת. בתגובתה להודעה טענה קשרי תקשורת כי המשיבה שלחה לה את פרטי המבקשת כחלק מרשימת הדיוור, וממילא אין כל עילה כלפיה. יצוין כי בקדם המשפט הראשון אישרה המשיבה כי פרטי המבקשת כן נשלחו בזמנו לקשרי תקשורת כחלק מרשימת התפוצה, אולם לטענתה בשנת 2017 היא שלחה הודעה ללקוחותיה בה נכתב שרק מי שיאשר המשך קבלת של דברי פרסומת ימשיך לקבלם, והנחתה את קשרי תקשורת לפעול כך. המבקשת לא אישרה כי היא מעוניינת להמשיך לקבל דברי פרסומת, ועל אף האמור המשיכה לקבל אותם. קשרי תקשורת הגיבה וטענה כי מדובר בהרחבת חזית, ומעבר לכך הכחישה את הטענות גם לגופן, וטענה כי ההודעה שנשלחה בשנת 2017 הביאה לידיעת הלקוחות את האפשרות להסיר את עצמם מרשימת התפוצה, וכי מי שלא עשה זאת המשיך לקבל דברי פרסומת.

4. בעקבות הערות שהועלו בקדם המשפט הראשון, ניהלו הצדדים הידברות והגישו בקשה לאישור הסדר פשרה. בהמשך תוקן ההסדר בעקבות הערות בית המשפט, והפירוט להלן מתייחס להסדר לאחר תיקונו.

עיקרי הסדר הפשרה

5. הקבוצה הוגדרה ככוללת את "כלל הנמענים אשר קיבלו מהמשיבה דברי פרסומת כלשהם בשבע שנים האחרונות ללא שנתנו הסכמתם ו/או חברי מועדון שהצטרפו עד ליוני 2018 ואשר בשל טעות משרדית לא קיימת בידי המשיבה אסמכתא על הסכמה לקבלת דיוור אף אם הסכמה כזו ניתנה בעבר".

6. ההסדר כולל שני מרכיבים עיקריים – הסדרה עתידית ופיצוי לקבוצה. בכל הנוגע להסדרה העתידית, התחייבה המשיבה לבצע ריענון נהלים בקרב עובדיה בנוגע ליישום הוראות חוק התקשורת.

אשר לפיצוי – המשיבה תעניק לחברי הקבוצה פיצוי בשווי של 600,000 ש"ח בדרך של חלוקת שוברי כניסה ליחיד למרחצאות חמי געש, שיהיה תקף בימי א'-ה' בלבד (לא כולל שבתות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 9578-04-22 ספקטור נ' חמי געש אגש"ח בע"מ

תיק חיצוני:

וימי חג ומועד) בהתאם למגבלות התפוסה בדין. שווי הכרטיס נכון לשנת 2023 הוא 74 ש"ח, וזהו השווי שיחושב לצורך קביעת מספר השוברים שיועמדו לטובת חברי הקבוצה (היינו, כ-8,108 שוברים). מכיוון שמספר חברי הקבוצה גבוה יותר (לפי נתוני המשיבה מספר חברי הקבוצה נאמד בטווח שבין 10,526-11,713 לקוחות), יהיה המימוש על בסיס "כל הקודם זוכה". ניתן יהיה לנצל את השוברים במשך תקופה של 12 חודשים מהמועד בו יישלח שובר ההטבה לחברי הקבוצה.

ככל שלאחר תקופת ההטבה לא יהיה ניצול מלא שלה, תחלק המשיבה שוברים בגובה יתרת הסכום שלא נוצל למשפחות שכולות, באמצעות הארגונים "אור למשפחות" או "יד לבנים". בשלב זה, יחושב שווי השובר לפי ממוצע עלותו לציבור בשלושת החודשים שקודם לאישור ההסכם (לצורך ההמחשה, ככל שלא ימומשו 1,000 שוברים, ייתרמו שוברים בשווי 74,000 ש"ח, כאשר מספר השוברים ייקבע לפי הערך העדכני שלהם). גם שוברים אלו, ניתן יהיה לנצל במשך תקופה של 12 חודשים לאחר חלוקתם.

תוך 60 יום מהמועד בו פסק הדין יהפוך לחלוט, תשלח המשיבה לחברי הקבוצה אשר יש לה פרטי קשר שלהם (לטענת המשיבה, מעל 90% מסרון או הודעת דואר אלקטרוני הכוללים פרטים על הסדר הפשרה ואת השובר, וכן עדכון על כך שהנמען נמצא ברשימת התפוצה של המשיבה תוך מתן אפשרות להסרה על ידי מסרון חוזר. בנוסף, מי שמעוניין לבדוק האם הוא נכלל בין חברי הקבוצה יוכל לפנות לשירות הלקוחות של המשיבה בדואר אלקטרוני, והוא יקבל תשובה תוך חמישה ימי עבודה.

7. הצדדים המליצו כי בית המשפט יפסוק למבקשת גמול בסך 25,000 ש"ח (וכן שיפוי עבור חלקה הראשון של האגרה), ולבאי כוחה שכר טרחה בסך 125,000 ש"ח (הסכומים אינם כוללים מע"מ). עוד הומלץ, כי הגמול ו-70 אחוזים משכר הטרחה ישולמו תוך 21 ימים מהמועד בו יהפוך פסק הדין לחלוט, ואילו יתרת שכר הטרחה (30 אחוזים) תשולם לאחר שהמשיבה תגיש דיווח לבית המשפט בדבר סיום התחייבויותיה. הצדדים ביקשו להימנע ממינוי בודק ולפטור את המשיבה מתשלום החלק השני של האגרה.

8. אשר להודעת הצד השלישי, הוסכם בין המשיבה לבין קשרי תקשורת, כי ההודעה תסולק כנגד תשלום של 10,000 ש"ח כולל מע"מ שישולם על ידי קשרי תקשורת למשיבה לאחר שפסק הדין יהפוך לחלוט.

9. לא הוגשו התנגדויות לבקשה לאישור הסדר הפשרה ולא הוגשו בקשות ליציאה מהקבוצה. היועצת המשפטית לממשלה לא התנגדה לבקשה, אולם גורמי המדינה העירו כי הגמול ושכר הטרחה גבוהים מהראוי וכי יש מקום שחלק משמעותי יותר משכר הטרחה ישולם רק לאחר השלמת ביצוע הסדר הפשרה. עוד הביעה המדינה את התנגדותה לבקשה לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 9578-04-22 ספקטור נ' חמי געש אגש"ח בע"מ

תיק חיצוני:

דיון והכרעה

10. סעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות קובע שני תנאים לאישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית: האחד, "כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בענינם של חברי הקבוצה"; והשני, החל במקרה בו ההסדר הושג לפני אישור התובענה הייצוגית, כי התובענה עומדת לכאורה בתנאים לאישור תובענה ייצוגית וכי הסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת. סעיף 19(ג)(2) לחוק מוסיף וקובע, רשימה של שיקולים אשר על בית המשפט להתחשב בהם בהחלטתו האם לאשר את הפשרה.

11. בענייננו, בקשת האישור עומדת לכאורה בתנאים לאישור תובענה ייצוגית הקבועים בסעיפים 3, 4 ו-8(א) לחוק תובענות ייצוגיות. בהקשר זה אציין, כי הגם שלשיטת המשיבה הנמענים נתנו את הסכמתם לקבלת דברי פרסומת, הרי שהיא מאשרת כי היא לא שמרה אצלה את הגלויות בהן ניתנה לטענתה אותה הסכמה, וממילא בקשת האישור מגלה עילה לכאורה, ודאי במידה הנדרשת לצורך אישור הסדר פשרה.

השאלה העיקרית העומדת על הפרק היא האם הסדר הפשרה הוא ראוי, הוגן וסביר, בהתאם לפרמטרים הקבועים בסעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות. השיקול העיקרי שיש להביא בחשבון במסגרת בחינת הגינותו של הסדר פשרה בתובענה ייצוגית הוא האם הוא מאזן נכונה בין סיכויי התביעה והרווח הצפוי ממנה לקבוצה ככל שהיא תתקבל לבין הסיכון הכרוך בסיכוי שהיא תידחה (ראו, ע"א 2398/22 שולץ נ' הוט מובייל בע"מ, פסקה 25 (30.11.2022) ("עניין שולץ"); בר"מ 2744/19 עיריית עכו נ' בריל תעשיות נעליים בע"מ (10.3.2021)). כמו כן, יש לשקול את העובדה שההסדר מביא לחיסכון בעלויות ולהקדמת הפיצוי לקבוצה (עניין שולץ, שם).

12. בענייננו, סבורני כי ההסדר סביר והוגן. אין מחלוקת על התקיימות כלל יסודות העילה הקבועה בסעיף 30א לחוק התקשורת, למעט לגבי יסוד ההסכמה. מלבד הסיכון הניצב בפני חברי הקבוצה שמא בסופו של יום תשכנע המשיבה כי ניתנה הסכמה או שהתביעה אינה מתאימה להידון כתובענה ייצוגית, הרי שעומד בפני המבקשת גם אתגר ממשי בדמות הוכחת נזק. בהקשר זה יש לציין כי סעיף 30א(י) לחוק התקשורת מאפשר פסיקת פיצוי לדוגמה בגין שליחת דברי פרסומת בניגוד לסעיף 30א לחוק, אולם לא ניתן לפסוק פיצוי כזה במסגרת תובענה ייצוגית (סעיף 20(ה) לחוק תובענות ייצוגיות). ממילא, היה על המבקשת להוכיח כי נגרם לחברי הקבוצה נזק לא ממוני, ומדובר באתגר לא פשוט, אשר יש לתת לקושי הטמון בו משקל משמעותי בעת בחינת הגינות הסדר הפשרה (ראו, רע"א 2292/22 ש. שסטוביץ בע"מ נ' רוזה, פסקה 21 (12.2.2023) (עניין שסטוביץ)). אשר לטיב הפיצוי, הגם שמטבע הדברים פיצוי בדמות שוברים עדיף פחות מפיצוי כספי, הרי שהפסיקה הכירה בכך שאין לשלול גם פיצוי מסוג זה במקרים המתאימים (עניין שולץ, פסקה 34; עניין שסטוביץ, פסקה 22). בענייננו, יש להביא בחשבון שני נתונים הפועלים לזכותו של ההסדר המוסכם: האחד, כי מימוש השוברים אינו מותנה ברכישות נוספות (היינו, אין מדובר בהסדר המעניק הנחה); והשני, כי השובר מענק הטבה שעל פני הדברים הולמת את העדפותיה של הקבוצה,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 9578-04-22 ספקטור נ' חמי געש אגש"ח בע"מ

תיק חיצוני:

בהתחשב בכך שמדובר במי שבחרו להצטרף למועדון הלקוחות של המשיבה. בהתחשב באמור, ולאחר שהבאתי בחשבון את מספר חברי הקבוצה ואת העובדה שככל הנראה לא נשלחו להם הודעות רבות, ובהינתן שלא הוגשה התנגדות להסדר, מצאתי שההסדר סביר, ראוי והוגן, ויש לאשרו. כמו כן, בנסיבות העניין, ובהינתן שעל פני הדברים עיקרה של המחלוקת היא משפטית, מצאתי לעשות שימוש בסמכות הקבועה בסעיף 19(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגיות ולהימנע ממינוי בודק.

אציין, כי אני ער לקושי המסוים הנובע מכך שמספר השוברים נמוך ממספר חברי הקבוצה, כך שחלוקת ההטבה תיעשה בשיטה של "כל הקודם זוכה". הפסיקה קבעה כי הסדר כזה מעורר קושי לא מבוטל, וכי יש להעדיף חלוקת פיצוי נמוך יותר לכל חברי הקבוצה על פני מתן פיצוי לחלק מהם בלבד בשיטה של "כל הקודם זוכה" (ע"א 7122/19 היועץ המשפטי לממשלה נ' ממון, פסקה 20 (11.4.2022)). אולם, אין בכך כדי לשלול לחלוטין את האפשרות של פיצוי שיגיע לחלק מחברי הקבוצה (והשוו, עניין שולץ, פסקאות 27-31). בענייננו, בהינתן שסכום הפיצוי הכולל ראוי, ואין אפשרות לחלק מספר גדול יותר של שוברים בתוך סכום זה (שהרי ממילא השובר המחולק הוא הזול ביותר), הרי שדומה שאין אפשרות לתת פיצוי במתווה המוסכם העשוי להגיע לכל חברי הקבוצה. עוד יש לציין, כי מספר השוברים יחסית למספר חברי הקבוצה אינו נמוך (שיעור של 77-70 אחוזים), ומכיוון שיש להניח שלא כל חברי הקבוצה יוכלו או ירצו לממש את השובר, הדעת נותנת כי מרביתם המוחלטת של המעוניינים, אם לא כולם, יוכלו לממש את ההטבה. בנסיבות אלו, מצאתי שאין בקושי הנובע מהפער בין מספר השוברים למספר חברי הקבוצה כדי למנוע את אישור ההסדר.

אשר להסכמה בין המשיבה לבין קשרי תקשורת, בהינתן שהסכמה זו אינה נוגעת לחברי הקבוצה הרי שדומה שלא נדרשת ביקורת של בית המשפט על הגינותה, ומכל מקום גם הסכמה זו נראית לי ראויה ומאוזנת.

13. ומכאן לגמול ושכר הטרחה. הצדדים ממליצים על גמול ושכר טרחה בשיעור כולל של 150,000 ש"ח. ככל שנאמץ את הערכת הצדדים לגבי שווי ההטבה, הרי שמדובר בשיעור המקסימאלי לפי המדרגות שנקבעו בע"א 2046/10 שמש נ' רייכרט, פ"ד סה(2) 681 (2012). אין הצדקה לפסוק סכום זה, הן בהתחשב בשלב שאליו הגיע ההליך והן בהתחשב בכך שאין מדובר בענייננו בפיצוי כספי אלא בפיצוי בשווה כסף, ויש להביא זאת בחשבון בעת פסיקת שכר הטרחה והגמול (רע"א 2957/17 סופרגז חברה ישראלית להפצת גז נ' שוורצמן, פסקה 50 (17.3.2024)). בהתחשב במכלול הנסיבות, לרבות בהסדרה העתידית אשר הסדר הפרשה סייע להשיג (הפסקת ההתנהלות הבעייתית של היעדר תיעוד של ההסכמה הנטענת של הלקוחות לקבלת דברי פרסומת), מצאתי להעמיד את שכר הטרחה על 100,000 ש"ח ואת הגמול על 20,000 ש"ח. כמו כן, תשפה המשיבה את המבקשת עבור חלקה הראשון של האגרה. אשר לעיתוי התשלום, בנסיבות העניין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 9578-04-22 ספקטור נ' חמי געש אגש"ח בע"מ

תיק חיצוני:

סבורני שיש לאמץ את המלצת הצדדים, וניתן להסתפק בהותרת 30% משכר הטרחה לתשלום לאחר השלמת ביצוע ההסדר.

14. לא מצאתי הצדקה לתת פטור מתשלום המחצית השנייה של האגרה. בהתאם לתקנה 7א לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007 ("תקנות האגרות"), פטור כזה מותנה בקיומם של "טעמים מיוחדים שיירשמו". ישנן דעות שונות בשאלה מתי מתקיימים אותם טעמים מיוחדים המצדיקים פטור מתשלום חלקה השני של האגרה (ראו, ת"צ (מחוזי מרכז) 50737-01-19 לופינר נ' בנק הפועלים בע"מ, פסקה 32 (5.4.2021), וההפניות שם; ת"צ (מחוזי מרכז) 33625-05-22 קרונברג נ' החברה המרכזית לייצור משקאות קלים בע"מ, פסקה 35 (21.6.2023)). כך או אחרת, עצם העובדה שהצדדים הגיעו לפשרה ובכך חסכו זמן שיפוטי – אין די בה. בענייננו, ההליך הסתיים אומנם בפשרה שהושגה לאחר קדם המשפט הראשון, אולם הושקעו בו תשומות שיפוטיות (לרבות הכרעה בבקשה למתן רשות להגשת הודעת צד שלישי וקביעת דיון על מנת לדון בהסדר הפשרה), והצדדים לא הצביעו על נתונים ייחודיים המצדיקים פטור מתשלום יתרת האגרה, למעט עצם העובדה שהושגה פשרה, אשר כאמור אין די בה. בנסיבות אלו, לא מצאתי מקום לפטור מתשלום יתרת האגרה. בהתאם לתקנה 7א(א)(3) לתקנות האגרות, תישא המשיבה בתשלום יתרת האגרה.

15. לאור כל האמור, אני מורה כדלקמן:

- א. הסדר הפשרה (כולל התיקונים שהוסכם עליהם במסגרת ההליך) מאושר.
- ב. הצדדים יפרסמו מודעה בשני עיתונים יומיים נפוצים בדבר אישור הסדר הפשרה. גודל האותיות במודעה יהיה קריא ללא מאמץ. הצדדים יגישו נוסח מודעה לפרסום תוך 14 יום. המשיבה תישא בעלויות הפרסום.
- ג. הצדדים יגישו הודעות עדכון לגבי ביצוע הסדר הפשרה לאחר תום תקופת מימוש השוברים על ידי חברי הקבוצה ולאחר תום תקופת המימוש של השוברים שיחולקו כתרומה. ההודעות ייתמכו בתצהיר ויכללו פירוט של הפעולות שנעשו לצורך חלוקת השוברים ונתונים לגבי שיעור המימוש שלהם.
- ד. המשיבה תשלם למבקשת גמול בסך 20,000 ש"ח וכן תשפה אותה על חלקה הראשון של האגרה. כמו כן, תשלם המשיבה לבאי כוח המבקשת שכר טרחה בסך 100,000 ש"ח. כל הסכומים אינם כוללים מע"מ. תשלום הגמול והשיפוי למבקשת ו-70% מתשלום שכר הטרחה לבאי כוחה יבוצעו תוך 21 יום. יתרת שכר הטרחה תשולם לאחר השלמת מימוש השוברים (לרבות אלו שיחולקו כתרומה), ובכפוף להחלטה מפורשת המאשרת זאת.
- ה. הבקשה לפטור מתשלום יתרת האגרה – נדחית.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 9578-04-22 ספקטור נ' חמי געש אגש"ח בע"מ

תיק חיצוני:

ניתן היום, כ"ג ניסן תשפ"ו, 10 אפריל 2026, בהעדר הצדדים.

אבי סתיו, שופט

